

НАПРЯМИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

ст. викладач Антонюк Н.А., студент Костюченко К.М.

Однієї з найбільш гострих проблем сучасної України є досягнення стабільного економічного росту. У числі факторів, що роблять безпосередній вплив на динаміку економічного розвитку, безсумнівно, належить інвестиційній сфері.

Інвестиції торкаються самих глибинних основ господарської діяльності, визначаючи процес економічного росту в цілому. У сучасній ситуації інвестиції виступають найважливішим засобом забезпечення умов виходу України зі стану хронічної економічної кризи, здійснення структурних зрушень у народному господарстві, упровадження сучасних досягнень технічного прогресу, підвищення якісних показників господарської діяльності на мікро- і макро рівнях. Активізація інвестиційного процесу є одним з найбільш діючих механізмів подальших соціально - економічних перетворень.

В умовах ринкової економіки можливостей для інвестування досить багато. Будь-яке підприємство має обмежені вільні фінансові ресурси для інвестування. Тому постає задача оптимізації інвестиційного портфеля.

Багато вчених вивчали цю тему та працювали над нею. Серед них Савицька Г.В., Лінник, Н. В. , Сичова, А. В. , Череп, І. Т. Бланк Р.М. і багато інших.

За реальних умов функціонування всі підприємства в тій чи іншій мірі пов'язані зі здійсненням інвестиційної діяльності. Згідно із Законом України «Про інвестиційну діяльність» інвестиціями вважають усі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті чого створюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект.[1]

Під інвестиціями розуміють діяльність із вкладання грошових коштів на відносно тривалий час у виробничі проекти, цінні папери, нерухомість, статутні фонди інших підприємств, колекції, дорогоцінні метали та інші об'єкти, ринкова вартість яких постійно зростає і дає власникові дохід у вигляді відсотків, дивідендів, прибутків від перепродажу тощо. У загальному розумінні інвестиціями називають довгострокове вкладення коштів (на період понад 1 рік).

Основною метою підприємства в умовах ринкової економіки є прибутковість. Наступна мета – збільшити обсяги виробництва й реалізації, створити й підтримувати добру репутацію підприємства у споживачів, високу продуктивність праці, поліпшити якість та споживчі властивості вироблюваної продукції, створити нові сучасні зразки виробів, досягти

високих кількісно-кваліфікаційних показників, високого професійного рівня виробничого персоналу, домогтися його сумлінного ставлення до роботи, а також високої суспільної репутації. Деякі з цих показників важко піддаються кількісній оцінці, проте істотно впливають на розробку інвестиційної політики підприємства і дають змогу на будь-якому проміжку часу приймати правильні й обгрунтовані рішення щодо капіталовкладень.

У процесі аналізу необхідно враховувати такі особливості інвестиційної діяльності:

- обмеженість фінансових ресурсів;
- можливість вибору альтернативних проектів;
- значний вплив фактора ризику.

Інвестиції, у першу чергу реальні інвестиції, грають винятково важливу роль в економіці країни і будь-якого підприємства, тому що вони виступають основою для:

- Систематичного відновлення основних виробничих фондів підприємства і здійснення політики розширеного відтворення;
- Прискорення НТП і поліпшення якості продукції;
- Структурної перебудови суспільного виробництва і збалансованого розвитку всіх галузей народного господарства;
- Створення необхідної сировинної бази промисловості;
- Вирішення чи пом'якшення проблеми безробіття.

Таким чином, інвестиції потрібні для оздоровлення економіки країни і на цій основі вирішення багатьох соціальних проблем, насамперед - підйому життєвого рівня населення.

Інвестиційна діяльність на підприємствах збільшує основні фонди й виробничі потужності з урахуванням найновіших досягнень у галузі техніки й технології або підтримує її у працездатному стані.

В сучасних ринкових умовах, на нашу думку, про джерела фінансування інвестицій повинні турбуватися в першу чергу самі власники підприємств, використовуючи всі можливі внутрішні резерви для підвищення ефективності діяльності підприємства. Основними джерелами фінансування інвестицій більшості підприємств повинні бути саме власні кошти, але для цього слід вжити заходи на державному рівні, зокрема врегулювати амортизаційну політику та забезпечити умови для фінансової стабілізації та підвищення прибутковості підприємств. Поряд з цим від вирішення проблеми прибутковості діяльності головним чином залежить налагодження ефективно діючих механізмів зовнішнього інвестування.

Проте від проблеми фінансування інвестиційної діяльності підприємств держава усуватися не повинна. Її роль саме полягає у регулюванні та стимулюванні інвестиційної діяльності. Це в свою чергу передбачає забезпечення науково обгрунтованого ціноутворення, проведення

гнучкої кредитної, податкової і амортизаційної політики, розширення можливостей лізингу, надання пільг інвесторам, цільового державного фінансування, виділення пріоритетних напрямів інвестування тощо.

1. Закон України «Про інвестиційну діяльність» [Електронний ресурс] http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T156000.html.

2. [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua>.

3. [Електронний ресурс] <http://studentbooks.com.ua/content/view/169/39/1/3/>

4. [Електронний ресурс] <http://readbookz.com/pbooks/book-28/ua/chapter-1321/>

Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті проф. Балацького О. Ф. (м. Суми, 24–26 квітня 2013 р.) : у 4 т. / за заг. ред. О. В. Прокопенко. – Суми : Сумський державний університет, 2013. – Т. 4. – С. 161-163.